

Chlapci - muži (záujemcovia o post herca / speváka):

Naučte sa prosím tento text naspamäť:

Tak vraj máme všetko jednoduchšie... Úplný nezmysel. Čo je jednoduchšie na tom byť muž? Očakáva sa od nás, aby sme okamžite vedeli, čo robiť... Nesmieme sa báť. Dokonca ani pavúkov a myši. Lebo „čo si to za chlapa, keď na stoličku lezieš...“ Nie je nám dovolené dokonca ani plakať. „Veď predsa chlapci neplačú...“ Akože neplačú? Načo sú nám teda slzy? Či len aby otravovali oko slanou nezmyselnosťou?

Celé zle. Malo by sa to zakázať, zmeniť a určiť nový poriadok. Ženy predsa chceli rovnoprávnosť. Nech sa páči, tu ho máš. Chceli ste, vážené dámy, jazdiť na koni, jazdíte. Chceli ste nosiť nohavice... váš problém. Chceli ste narábať s mečom... šermujte, bite sa, pichajte ním rovno do srdca. Chceli ste... chceli ste... no ja už neviem, čo... trochu som vás nepočúval. V každom, prípade majte si to. Ale! Ale, ale... ale milé dámy, nepôjde to len tak. S tým všetkým kráča ruka v ruke aj zodpovednosť. Kôň potrebuje sedlo a výcvik, potrebuje žrať a aj česať. Bodnúť niekoho do srdca nie je len tak.

Srdce krváca a krv, drahé dámy, krv vám pošpiní tie vaše vytúžené nohavice. Nečudujte sa, že si vás potom budeme mýliť s chlapmi a nedovolíme vám plakať.

Máte priveľa požiadaviek a nám sa nedovoľuje nič. Ani len plač. Veď chlap proste neplače. Kde a kto na toto prišiel... Áno, dobre, nedokážeme priviesť na svet dieťa a áno, vlastne ani vychovať. Bez vás sme stratení.

Och, dobre, dobre. My vieme. Myslíte, že sme si to vybrali sami? Že sa nás niekto spýtal?

„Hej Ty...tak ako chceš prísť na svet? Budeš dievčatko? Roztomilé, kučeravé, poriadne... Alebo chalanisko, ufúľané, usoplené, neposlušné a naničhodné stvorenie. Len by sa to bilo, hralo na vojakov a robilo vojny...“

Proste sa to stalo! Sme tu a takto sme prišli na svet. Zmierte sa s tým a dovoľte nám žiť! A občas aj plakať. A vôbec, čo by ste robili bez nás? Do koho by ste rýpali? Koho by ste pretvárali, na koho nadávali? Kto by sa o vás staral, kto by vás počúval a vodil za ruku?

Sme muži a sme na to hrdí... Veď sa len pozrite, ako veľmi nás kritizujete, ale všetko, čo chcete, je môcť to, čo my. Byť ako my. Chcete byť tým, čo vlastne nenávidíte.

Irónia, že?

—

Text musíte ovládať spamäti a nemôžete ho čítať. Počas prednesu vás budeme usmerňovať v akej polohe (citovom rozpoložení) by sme ho chceli počuť.... „Hovor to ako pubertiak (ako otec detí, povýšenecky, hnevľivo, bojzľivo, odhodlane, smiešne, ironicky a pod.)...“

Ak v pripravovanom dielku chcete aj spievať (nie je to povinné, ale veľmi vítané), pripravte si prosím jednu pieseň, ktorú zaspievate bez hudobného doprodu. Ideálne je, ak to bude slovenská pieseň (spievaná v slovenčine).

Drvivá väčšina účinkujúcich v dielku aj tančuje, na 99 % to vyžadujeme od všetkých, samozrejme pripúšťame aj výnimku, doneste si preto prosím vhodnú obuv a oblečenie.

V pripravovanom dielku bude pomerne veľa tancov, ak máte pocit, že by ste sa chceli zúčastniť len ako tanečník, treba to vopred povedať. V tom prípade sa nemusíte učiť text a ani spievať.